

Zümrüt Ormanı

Yavuz DEMİRKIRAN

Zümrüt Ormanı

Yavuz DEMİRKİRAN

Oliver evinin yakınındaki ormanı keşfetmeyi çok severdi. Güneşli bir öğleden sonra, gövdesine tuhaf, parlayan yeşil bir kapı oyulmuş dev bir meşe ağacı gördü. Kapı zümrüt gibi ışıltıyor, kenarlarında minik pırıltılar dans ediyordu. Oliver'ın kalbi meraktan hızla çarptı. Derin bir nefes aldı ve kapıyı usulca iterek açtı.

Kapının ötesinde Oliver şaşkınlıkla nefesini tuttu. Büyülü orman canlıydı! Çiçekler başlarını çevirip merhaba diye fısıldıyor, yakındaki bir nehir şırıl şırıl bir melodi söylüyordu. Ama bir sorun vardı. Yapraklar solgun görünüyor, nehrin şarkısı ise yumuşak ve hüzünlü çıkıyordu. Oliver bu güzel yere ne olduğunu merak etti.

Birden bir mantarın arkasından üç minik peri fırladı. Dikenli yeşil saçlı ve parlayan fenerli Pip, Oliver'ın başının etrafında vızıldayarak döndü. Uzun gümüşü beyaz saçlı ve parlayan kristal kolyeli Lumi nazıkçe gülümsedi. Sonbahar yaprağında pelerine sarınmış Bramble, oyma ahşap bir değneğe yaslandı. "Hoş geldin, Oliver," dedi Lumi. "Ormanın yardımına ihtiyacı var."

Bramble, ince bir dal gibi olan parmağıyla ormanın kalbini işaret etti. "Zümrüt Tohumumuz kayıp," dedi. "O olmadan orman soluyor." Oliver solmuş çiçekleri ve eğilmiş ağaçları gördü. "Tohumu bulmalıyız," dedi Pip, heyecanla havada daireler çizerek. "Bizimle gelir misin?" Oliver başını salladı. "Elimden geleni yaparım."

Lumi gözlerini kapattı ve kristal kolyesini tuttu. Kolye hafifçe parladı. "Tohum Şarkılı Şelaleler'in yakınında," dedi. "Ama yol zorlu." Bramble değneğini yere vurdu. "Acele etmeliyiz. Orman her saat daha da zayıflıyor." Pip'in feneri endişeyle titredi. "Öyleyse gidelim!" diye cıvıladı ve önden yola koyuldu.

Grup büyülu ormanın içinde yola çıktı. Oliver'ın botları düşen yaprakların üzerinde cıtırdıyor, bez sırt çantası yürürken zıplıyordu. Pip ipuçları aramak için önden uçtu. "Bakın!" diye seslendi. "Parlayan ayak izleri!" Minik yeşil izler sık bir çalığa doğru gidiyordu. Bramble kıkırdadı. "Tohum, önemseyenler için bir iz bırakır."

Ayak izleri çamurlu bir derenin kenarında kayboldu. "Olamaz!" diye bağırdı Pip. "İz kayboldu!" Lumi diz çöküp suya dokundu. "Dere hatırlıyor," dedi. "Tohumun akıntıyla sürüklendiğini söylüyor." Oliver bir kökün arasına takılmış parlak bir şey gördü. "Bu bir ipucu mu?" diye sordu. Bramble başını salladı. "Bir balık pulu. Tohum nehirde olabilir."

Dereyi takip ederek geniş, yavaş akan bir nehre ulaştılar. "Şarkılı Şelaleler hemen ötede," dedi Lumi. Ama nehir düşmüş dallar ve çöplerle tıkanmıştı. "Ormanın solmasına şaşmamalı," dedi Bramble. "Su akamıyor." Oliver kollarını sıvadı. "Hadi temizleyelim!" dedi. Birlikte dalları çekip çöpleri topladılar.

Çalışırken nehir daha yüksek sesle şarkı söylemeye başladı. "La-la-li!" diye şırıldadı. Pip havada dans etti. "İşe yarıyor!" diye sevindi. Oliver mutlu hissetti. "Küçük özenler büyük fark yaratır," dedi Bramble bilgece. Lumi gülümsedi. "Orman sana teşekkür ediyor, Oliver." Su serbestçe ve berrak akana kadar temizlemeye devam ettiler.

Sonunda Şarkılı Şelaleler'e ulaşılar. Su yosunlu kayaların üzerinden dökülüyordu ama ses zayıftı. "Tohum burada olmalı," dedi Lumi. Pip yukarı uçtu ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. "Onu görüyorum!" diye bağırdı. "Şelalenin arkasına sıkışmış!" Oliver kaygan kayaların üzerinden dikkatlice tırmandı. Orada, küçük bir gölde, Zümrüt Tohum hafifçe parlayarak yatıyordu.

Oliver uzandı ve tohumu usulca aldı. Tohum sıcaktı ve ışıkla nabız gibi atıyordu. "Onu bulduk!" diye bağırdı. Ama tohumu tutarken parıltısı titrediydi. "Tohum zayıf," dedi Lumi. "Ormanın kalbine yeniden dikilmesi gerek." Bramble başını salladı. "Ve orman tamamen solmadan acele etmeliyiz."

Ormanın içinden hızla geri koştular. Ağaçlar umutla eğilmiş gibiydi. Pip'in feneri yolu aydınlattı. "Neredeyse geldik!" diye seslendi. Ormanın kalbine ulaştıklarında çıplak bir toprak parçası buldular. "Buraya," dedi Bramble. "Buraya dik." Oliver diz çöktü ve elleriyle küçük bir çukur kazdı. Zümrüt Tohum'u içine koydu ve üzerini toprakla örttü.

Bir an hiçbir şey olmadı. Sonra minik yeşil bir filiz topraktan başını uzattı. Büyüdü, büyüdü ve parlayan yapraklarla kaplı bir fidan oldu. Işık, bir göletteki dalgalar gibi ormana yayıldı. Çiçekler başlarını kaldırdı ve nehrin şarkısı güçlü ve neşeli oldu. "Başardın, Oliver!" diye sevindi Pip, ona sarılarak. Bramble gülümsedi. "Doğaya özen hayat getirir."

Büyülü orman yeniden yeşil ve neşeliydi. Periler dans ve müzikle bir kutlama yaptı. Lumi, Oliver'a minik bir meşe palamudu verdi. "Bunu evde dik," dedi. "Unutma, en küçük iyilik bile dünyamızı korur." Oliver her gün doğaya özen göstereceğine söz verdi. El sallayıp veda etti ve parlayan kapıdan geri geçti.

Kendi ormanında Oliver palamudu dev meşenin yanına dikti. Her gün onu ziyaret etti, suladı ve büyümesini izledi. Kısa süre sonra küçük bir fidan belirdi. Oliver gülümsedi, büyüğü ormanın güvende olduğunu biliyordu. Cesaretin ve takım çalışmasının en büyük sorunları bile iyileştirebileceğini ve her küçük özenin önemli olduğunu öğrenmişti.

Yıllar sonra Oliver bir orman korucusu oldu; ağaçları ve nehirleri korudu. Çocuklara sık sık Zümrüt Ormanı'nı ve arkadaş olan perileri anlatırdı. "Doğa bir hazinedir," derdi. "Ona özen göster, o da sana özen gösterir." Ve bir yerde, parlayan yeşil kapının ötesinde, büyülü orman hâlâ şarkı söylüyor; yardım etmeye cesaret eden bir çocuk sayesinde.